

Omorganisering av 110-regionen for kommunene Oslo, Bærum og Asker kommune

Stortinget vedtok i møtet 10. juni 2015 politireformen. Ved behandlingen av saken ble det bestemt at nødmeldetjenesten for brann skal samlokaliseres med politiets operasjonssentral.

Oslo 110 sentralen og Asker og Bærum 110 sentralen skal slås sammen til en felles 110 sentral. Dette er bestemt av Politinærreformen og DSB. Ledelsen og de ansatte har en positiv holdning til sammenslåingen

Etter en rekke prosesser og prosjekter begynner det å tegne seg et klart bilde av at brannsjefene i Oslo og Asker og Bærum lar økonomi bli styrende i saken. De tenker økonomi inn i prosessen, ikke kvalitet på tjenesten, robusthet i store lange innsatser og et godt arbeidsmiljø for de ansatte.

Prosessten har tilsynelatende i forkant vært en åpen prosess hvor alle involverte parter skulle bli hørt. Det har vært arbeidet i 1 styringsgruppe og 7 undergrupper grupper for å komme frem til det riktige resultatet. Ansatte og tillitsvalgte har deltatt i prosessen fra begge etatene. Når det gjelder bemanning har vi nå forstått at prosessen hele tiden har vært styrt av et IKS i Asker og Bærum kommune som må spare penger.

ROS analyser og Beredskap planer i Oslo og i Asker / Bærum blir skjøvet til side for dette.

Utgangspunktet for Asker /Bærum IKS var på spare 11 millioner kr. på sammenslåingen og 13 stillinger skulle kuttes vekk. Oslo blir den tapende part økonomisk i dette. Føringerne fra Asker og Bærum IKS har hele tiden styrt denne prosessen.

Dagens sentral i Oslo har et utrolig stort påtrykk, høy aktivitet, og er flere ganger så travel som resten av landets sentraler. Med de tilbakemeldinger som har kommet vil en ny sentral bli nedbemannet kontra dagens bemanningssituasjon. Det er uhyre spesielt når vi skal bygge for fremtiden. I fremtiden skal Oslo 110 inn i samlokalisering med politiet.

Det ser ut til at DSB dimensjonerende kriterium er etter folketall, med et maksimalt antall

operatørplasser satt til 4, uansett folketall. For kommunene Oslo, Bærum og Asker vil befolkningsgrunnlaget være på ca. 829. 000. Oslo regionen vokser med ca. 20. 000 personer annethvert år.

DSB anbefaler 4 døgnnet rundt uten tilleggstjenester. 2/3 av det vi gjør i sentralen er tilleggstjenester. Vi er pålagt å svare på nødsamtaler inne 10 sekunder og å sende ressurser innen 70 sekunder i Oslo. Ved for liten bemanning kan vi risikere kø på nødsamtalene og vi kan gå glipp av andre store hendelser som kan bli fatale av dette. Bemanningsforslagene fra brannsjefene og DSB, er ut fra en faglig vurdering ikke tilfredsstillende for å kunne utføre de lovpålagte oppgavene til et befolkningsgrunnlag på ca. 829.000 fastboende personer og i tillegg de mange ikke lovpålagte tilleggstjenester OBRE og ABBV har. Tallet på innbyggere er i realiteten mye høyere hvis man tar med besøkende, pendlere, studenter og gjennomreisende pr. døgn. (bare i Oslo: ca. 200.000 studenter og ca. 200.000 pendlere).

Stor-Oslo regionen server 1. 500. 000 mennesker på dagtid.

Vi er i dag pålagt å svare nød anrop innen 10 sekunder og sende ut enhet (er) innen 70 sekunder. Dette skaper et høyt arbeidspress og må kompenseres gjennom å oppretthold en god restevne. Den restevnen vil svekkes med den sammenslåingen vi ser nå.

Nød- anrop må håndteres umiddelbart med en tilstedeværende og kompetent bemanning. Den innledende fasen av et nød-anrop er den mest kritiske for å innhente og tolke informasjon, beslutte korrekte tiltak og iverksette ut alarmering av vaktstyrken. 110-sentralens dimensjonering må derfor gjenspeile den øvrige brann- og redningstjenestens ambisjons- og dimensjoneringsnivå.

ROS-analysen for Oslo konkluderer med at ved en større eller to sammenfallende hendelser av alvorlig karakter, vil minimumsbemanningen på 3 operatører i 110-sentralen være for liten. Det oppstår derfor et gap mellom håndteringsevnen til 110-sentralen og forventningene i vaktstyrken.

På bakgrunn av den generelle befolkningsvekst og økte forventninger til innsatsen fra Brann- og redningsetaten på et stadig bredere område, er det i beredskapsanalysen tatt utgangspunkt i at etaten må kunne håndtere tre samtidige hendelser.

Riktigere kriterium hadde vært sannsynligheten for sammenfallende hendelser og oppgaveomfanget. Ved sammenslåing av begge sentralenes statistikk var det ca. 141.000 arbeidsoppgaver i 2014 (386 hvert døgn), dette er både lovpålagte og tilleggstjenester. For oss som blir den desidert største sentralen i Norge umuliggjør denne dimensjoneringen tilleggstjenester i noe omfang. Brannkorpsforeningen har gitt uttrykk for at de kan gå med på en minimumsbemanning på 4, men forutsetningen må da være at alle tilleggstjenester må reduseres eller avvikles.

Dette begrunnes med robustheten til en ny, felles 110 sentral. Skal man opprettholde alle tilleggstjenester, 11 082 innkommende automatiske brannalarmer, 18 894 innkommende innbruddsalarmer og ca. 500 innkommende heisalarmer, drukkingsberedskap på Østlandet, fag sentral farlig gods for Østlandet, RVR restverditjeneste, inntauing og hjelp med avsporing for Oslo Sporveiers materiell samt hjelpeoppdrag for Politi og helse, anbefaler brannkorpsforeningen en minimumsbemanning på 5 operatører gjennom hele døgnet (4 for lovpålagte oppgaver og 1 vaktkommandør). Alle operatørene skal kunne gjøre alle av de lovpålagte tjenestene, og tilleggstjenester slik at man skaper en «robust» sentral for fremtiden.

Egne vedtatte ROS-analyser og Beredskapsanalyser peker på at Oslo skal klare 3 sammenfallende situasjoner (1 stor , 1 medium og 1 livreddende). Asker og Bærum skal klare 2 sammenfallende .Faglederne, daglig leder , tillitsvalgt , verneombudet og de ansatte anbefaler 5 mann døgnet rundt. Når sentralene er sammenslåtte vil målet bli 5 hendelser samtidig. Med kun 4 mann på kveld /natt vil det bli vanskelig å nå dette målet, håndtere alle innringere , utføre alle arbeidsoppgavene, sende ut biler , samhandle med andre nødetater og lede innsatser fra 110. Oslo har særskilte utfordringer med mange innbyggere og stor andel kollektivtrafikk/togmateriell, og mange objekter med forhøyet risikobilde .

En operatør i Oslo 110 vil ligge på rundt 13 hendelser i døgnet mens Norges nest største byer (Bergen og Trondheim) 110-sentraler vil ligge på 4-5 hendelser .I Norge er Oslo vanskelig å sammenligne med andre da ingen er tilsvarende store i befolkning og

oppdragsmengde .Oslo vil ligge på ca. 52 hendelser i døgnet mens Stor- Stockholm som har 1.6 millioner innbyggere og rundt 43 oppdrag i døgnet. Stor-Gøteborg som rommer 794.000 vil ligge på 23 hendelser i døgnet og 4 operatører . I tillegg vil Oslo måte overta og håndtere 19.000 (2014) tyverialarmkunder med mange samtaler som vil forringe og være forstyrrede i en stor sentral. Kvaliteten på det beredskapsmessige håndteringen i sentralen vil bli redusert av dette, og i tillegg vil det kreve ut alarmering av Asker og Bærums brannbiler til slike oppdrag. Dette er en tjeneste vi ikke skal ha i Oslo, og som strengt tatt ikke heller hører hjemme i en 110 sentral.

Dette er en ren politi/vekeroppgave.

Stor-Oslo 110 vil ikke med en underbemanning på 4 (1 vaktkommandør 3 operatører) kunne opprettholde kompetansevedlikehold eller ha muligheter for kompetanseheving da det ikke blir rom for dette innenfor daglig drift på grunn av økt arbeidspress. Belastningen på hver enkelt operatør øker når antall operatører synker i forhold til oppdragsmengde og befolkningsgrunnlag. Rekruterings grunnlaget vil også bli lidende av dette.

Å gå ned på nattbemanning og i helg viser lite innsikt fra ledelsens side i tjenesten. Det er mindre hendelser om natten, men hendelsene er mer komplekse, krever mye flere ressurser, evakueringen blir større da man sover på disse tidene, hendelsene blir som regel senere oppdaget og blir derav større og vanskeligere og det er alltid to sløkkegrupper ved store hendelser. Her kommer ofte de store dødsbrannene.

Vi er sterkt bekymret for situasjonen og håper at Oslos og Asker og Bærums politikere og media stiller spørsmål om prosessen og om det er riktig å sammenslå utfra forutsetningene om besparinger og lav bemanning. 110-sentralen er stedet hvor absolutt alle aksjoner starter. Det er der grunnlaget for en livreddende innsats blir lagt . Hvis en aksjon starter med dårlig utgangspunkt på grunn av dårlig bemanning så vil dette få konsekvenser ute på skadestedet. Er Oslo, Asker og Bærum sine politikere beredt på å ta det ansvaret?

Oppdragsmengden er jo forventet å øke i årene fremover og en nedbemanning er jo absolutt det siste vi behøver nå som de ansatte jobber hardt for å lage en robust 110-sentral for fremtiden. Oslo er den byen i Europa som vokser mest. Den vokser med ca. 10000 mennesker i året.

Robust, slagferdig, god håndteringsevne og godt arbeidsmiljø ?

Tillitsvalgt 110 Oslo
Bjørnar Aron Aronsen